

turligt, at der for Spillemaanederne ikke be-
regnes større Løn end for de Maaned, hvori
der ikke arbejdes. Jeg kan derfor ikke Andet
end betragte det som en tvivlsom juridisk Be-
rettigelse, at man har kunnet affebdige ham midt
i Saisonen uden at betale ham Gage for hele
Aaret. Der er et andet Punkt, som han har
fremhøvet i sit Andragende, og som den ærede
Ordfører, saavidt jeg hørte, ikke berørte, nemlig
at der var blevet nægtet ham Andeel af det
Sædtillæg, der var blevet udbetalt for den Tid,
hvori han havde fungeret ved Theatret. Det
er ganske rigtigt, som det er fremhøvet i Be-
tænkningen, at det Sædtillæg, der her er Tale
om, har en ganske særegen Natur, idet de ved
Theatret ansatte Embeds- og Bestillingsmænd
ifølge § 3 i Loven af 19de Februar 1861 kun
have en af Ministeriet nærmere bestemt Ad-
gang til at erholde et saadant Sædtillæg. Hvor-
ledes Ministeriet nu nærmere har bestemt Ad-
gangen til at erholde dette Sædtillæg, maa jeg
tilstaae, at jeg ikke veed; men det veed jeg, at
det er en høist mærkelig Maade at bestemme
denne Afgang paa, at en Mand, fordi Sæd-
tillæget tilfældigvis er blevet udbetalt kort
efterat han er afgang, ikke faaer nogen Deel
deraf, nægtet Sædtillæget netop var for den
Deel af Finantsaaret, i hvilket han har fun-
geret; jeg troer, at det er en høist mærkelig
Maade „at bestemme Agangen nærmere“ paa.
Jeg tillader mig derfor paa det Varmeste at
anbefale det ærede Thing at følge Fleertallets
Indstilling om at henvide dette Andragende til
Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæ-
senet, og jeg tillader mig tillige at udtale det
Haab, at den høitærede Kirkeminister, naar det
kommer til Forhandling i Ministeriet, da vil
stænke de fremhøvede Momenter, og navnlig
den Maade, hvorpaa Ministeriet tidligere har
bundet sig ligeoverfor denne Mand, at den
Opmærksomhed, som de fortjene, og vil tilstaae
ham det billige Dulle, hvorpaa hans Andra-
gende gaaer ud, der ikke bestaaer i, at hans
Afsættelse skulde annulleres, eller at han skulde
indsættes igjen til Tjeneste, men kun gaaer ud
paa, at han skulde faae en Understøttelse, hvor-
ved han kunde blive istand til at staae den
første Tid igjennem og uddanne sig videre til
den Virksomhed, han nu fremtidig vil udføre.

Winther: Med Hensyn til det Andra-
gende, som nu var paa Omtale, skal jeg ogsaa
gøre den Bemærkning, at mig forekommer det
at have været ubilligt, at man har affebdiget
den Paagjældende midt i en Saison. Da der
eksisterer Folk, som ere ansatte ved Theatret i
aarevis paa en bestemt Tid og derimod Andre,
som ikke ere ansatte paa bestemt Tid, antager
jeg, at Meningen med denne Antagelse paa
ubestemt Tid involverer, at man ikke affebdiger
dem uden paa den Tid, der er naturlig, nem-
lig naar Virksomheden for Theatret i det inde-
debærende Aar ophører. Det er i Særbeles-
hed denne Side af Sagen, som for mig staaer
som ubillig; men jeg skal ikke nægte, at det
ogsaa forekommer mig, at Ministerierne burde
haandhæve deres Løfter og Tilfagn noget mere,
thi ellers kommer Ministerløfter i Banrygte
og Miscredit, og dette anseer jeg ikke for rig-
tigt. Jeg antager imidlertid, at, da den ærede
Minister har lovet at ville tage Sagen under
Overveielse, vil der blive givet os Leilighed til
enten at tiltræde, hvad Ministeren vil indstille
eller at stille Endringsforslag til Indstillingen,
og derfor skal jeg ikke opholde mig længere ved
denne Sag. — Der er et andet Punkt, jeg
vil tillade mig at omtale, nemlig Indstillingen
Nr. 8, der hertiligere omhandles under Nr. 30
i Betænkningen. Det er allerede af den ærede
Ordfører bemærket, at denne Sag nylig har
været Gjenstand for en ikke kort Discussion
her i Thinget, idet den i en mere almindelig
Stikelse var indbefattet i det Lovforslag, som
gik ud paa Afhændelsen af visse Domainer,
men Thinget gav ikke det Endringsforslag, jeg
i saa Henseende havde stillet, Medhold, og jeg
anseer det derfor for urigtigt at opholde Thinget
længere i denne Sag; thi naar Thinget
ikke har villet støtte et Andragende, der angik
en stor Deel Fæstere der paa Stedet, om hvilke
der ikke engang er taget særligt Forbehold, er
der saameget mindre Sandsynlighed for, at det
skulde gjøre det med Hensyn til dette Andra-
gende, da den ærede Minister har udtalt, at
der var den særlige Bestemmelse tilstede med
Hensyn til det paagjældende Sted, at det skulde
indbrages til at være et Skovbetjensted. Jeg
seer derfor ikke, at der er noget Videre ved
denne Sag at gjøre her i Thinget, Andet end